

Regulamin przekazywania zabytków archeologicznych do Muzeum Historyczno-Archeologicznego w Ostrowcu Świętokrzyskim

§ 1

Wymogi dotyczące warunków koniecznych do spełnienia przy pozyskiwaniu zabytków w trakcie badań archeologicznych oraz ich włączania do zbiorów muzealnych reguluje rozporządzenie Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 2 sierpnia 2018 r. w sprawie prowadzenia prac konserwatorskich, prac restauratorskich i badań konserwatorskich przy zabytku wpisanym do rejestru zabytków albo na Listę Skarbów Dziedzictwa oraz robót budowlanych, badań architektonicznych i innych działań przy zabytku wpisanym do rejestru zabytków, a także badań archeologicznych i poszukiwań zabytków (Dz.U. z 2018 r. poz. 1609) oraz rozporządzenie Ministra Kultury z dnia 30 sierpnia 2004 r. w sprawie zakresu, form i sposobu ewidencjonowania zabytków w muzeach (Dz.U. z 2004 r. poz. 2072 i 2073). Procedury postępowania w razie przypadkowego odkrycia zabytków archeologicznych określa ustawa z dnia 23 lipca 2003r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 282),.

§ 2

1. Muzeum Historyczno-Archeologiczne w Ostrowcu Świętokrzyskim, zwane dalej Muzeum, przyjmuje zabytki archeologiczne pozyskane w trakcie badań i poszukiwań z użyciem sprzętu elektronicznego lub pochodzące ze zbiorów pozamuzealnych oraz odkryte przypadkowo lub przekazane przez organy administracji publicznej lub uprawnione służby. Przyjęciu podlegają przede wszystkim zabytki archeologiczne pochodzące z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a w szczególności z terenu województwa świętokrzyskiego
2. Przedmiotem szczególnego zainteresowania Muzeum są zabytki archeologiczne z terenu obecnego powiatu ostrowieckiego.
3. Przyjęte zabytki przechowywane są w magazynach Muzeum Archeologicznego i Rezerwatu Krzemionki, oddziału Muzeum. Zabytki mogą być przedmiotem ekspozycji, także poza siedzibą Muzeum, zależnie od formy ich przyjęcia.
4. Wniosek o wydanie oświadczenia wyrażającego gotowość przyjęcia zabytków archeologicznych składa do Dyrektora Muzeum podmiot posiadający uprawnienia do przeprowadzenia badań archeologicznych, w trakcie których przewidywane jest pozyskanie zabytków, lub osoba działająca na podstawie udzielonego jej pełnomocnictwa przez ten podmiot.

5. Wzór wniosku, o którym mowa w ust. 4 stanowi **załącznik nr 1** do Regulaminu.
6. Dyrektor Muzeum wydaje oświadczenie wyrażające gotowość przyjęcia zabytków archeologicznych po zapoznaniu się z opinią Działu Archeologii oraz Głównego Inwentaryzatora.
7. Wzór oświadczenia, o którym mowa w ust. 6 stanowi **załącznik nr 2** do Regulaminu.
8. W przypadku, jeśli w wyniku badań, o których mowa w ust. 1 i 4 nie nastąpi pozyskanie zabytków archeologicznych ruchomych, wnioskodawca jest zobowiązany pisemnie powiadomić Muzeum o tym fakcie.
9. W przypadku, jeśli z przyczyn niezależnych od Muzeum nie zostanie dotrzymany termin przekazania zabytków określony we wniosku wymienionym w ust. 4, Muzeum zastrzega sobie prawo odmowy przyjęcia zabytków i wyznaczenia nowego, dogodnego dla siebie terminu przyjęcia.

§ 3

1. Przekazaniu do Muzeum podlega wyłącznie materiał zabytkowy umyty lub starannie oczyszczony:
 - a) Zabytki ceramiczne muszą być umyte (lub oczyszczone) i (o ile to możliwe) wyklejone do postaci większych fragmentów lub całych form.
 - b) Zabytki metalowe i inne (np. z drewna, skóry, kości, rogu, bursztynu, szkła) muszą być wyczyszczone lub umyte i o ile to możliwe poddane zabiegom konserwatorskim, które zabezpieczą je przed uszkodzeniem lub zniszczeniem w trakcie późniejszego magazynowania.
2. W przypadku zabytków poddanych zabiegom konserwatorskim konieczne jest dołączenie kompletnej i oryginalnej dokumentacji konserwatorskiej (z dokładnym podaniem stosowanych technik konserwatorskich, odczynników i preparatów). Zaleca się, jeśli to możliwe, stosowanie wobec zabytków archeologicznych zabiegów konserwatorskich odwracalnych.
3. Zabytkowy materiał masowy i zabytki wydzielone muszą być pakowane oddzielnie (do oddzielnych pudeł).
4. Każdy zbiór zabytków o określonych numerach inwentarza polowego musi być zaopatrzony w oddzielną metrykę wg załączonego wzoru (**załącznik nr 3** do Regulaminu)
5. Przekazywane zbiory muszą być spakowane w nowe pudła tekturowe (gramatura nie mniej niż 700g/kg) zamykane pokrywkami o wymiarach nieprzekraczających 40 cm (szerokość) x 40 cm (długość) x 30 cm (wysokość). Muzeum może wyrazić zgodę na przyjęcie materiałów w pudłach wykonanych z innego materiału (np. plastikowych) po wcześniejszym, pisemnym uzgodnieniu takiego rozwiązania.
6. Formy ceramiczne lub szklane, albo wykonane z innych materiałów, wyklejone i/ lub zrekonstruowane, powinny być opakowane zgodnie z indywidualnymi

potrzebami. Pudła zastosowane dla takich potrzeb mogą przekraczać wymiary podane w ust. 5.

7. Na węższej stronie pudła powinna być nalepiona metryka, o której mowa w ust. 4 zawierająca dane lokalizacyjne oraz numery inwentarzowe zabytków umieszczonych w danym pudle. Drugi egzemplarz metryki winien znajdować się wewnątrz pudła.
8. Do materiału zabytkowego musi być dołączona kompletna dokumentacja z badań archeologicznych – zawierająca wszystkie elementy określone w załączniku do rozporządzenia Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 2 sierpnia 2018 r. w sprawie prowadzenia prac konserwatorskich, prac restauratorskich i badań konserwatorskich przy zabytku wpisanym do rejestru zabytków albo na Listę Skarbów Dziedzictwa oraz robót budowlanych, badań architektonicznych i innych działań przy zabytku wpisanym do rejestru zabytków, a także badań archeologicznych i poszukiwań zabytków. Dokumentacja powinna być dostarczona również w wersji elektronicznej - edytowalnej.
9. Należy sporządzić oddzielne inwentarze dla zabytków masowych i wydzielonych, rozumianych jako:
 - a) zabytki wydzielone – zabytki charakterystyczne, umożliwiające określenie ich kontekstu kulturowego lub/i chronologicznego, zachowane w sposób wystarczający do identyfikacji formalno-typologicznej, zwłaszcza te o walorach ekspozycyjnych.
 - b) zabytki masowe – zabytki niecharakterystyczne, zachowane w stopniu nie pozwalającym na opis formalno-typologiczny, nieokreślone chronologicznie lub kulturowo.
10. Wszystkie zabytki umieszczone w inwentarzu zabytków wydzielonych muszą posiadać wypełnione Muzealne Karty Ewidencyjne Zabytku Archeologicznego wg załączonego wzoru (**załącznik nr 4** do Regulaminu). Muzealne Karty Ewidencyjne powinny być dostarczone również w wersji elektronicznej.
11. Wszystkie zabytki umieszczone w inwentarzu zabytków wydzielonych muszą mieć dokumentację fotograficzną umożliwiającą jego identyfikację. Zdjęcie zabytku ze skalą metryczną powinno być zamieszczone w odpowiednim miejscu Muzealnej Karty Ewidencji Zabytku Archeologicznego, o której mowa w ust. 10. Dodatkowe zdjęcia w innych rzutach, ze skalą metryczną i numerem inwentarzowym powinny być dostarczone również w wersji elektronicznej.
12. Zasady dotyczące przyjmowania zabytków wydzielonych pochodzących z badań odnoszą się także do zabytków archeologicznych pozyskanych w trakcie poszukiwań z użyciem sprzętu elektronicznego, prowadzonych na podstawie prawomocnych decyzji zezwalających właściwego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków. Przyjęcie zabytków z takich poszukiwań następuje na podstawie wskazania przez właściwego WKZ, że winny one zostać zdeponowane w Muzeum, lub też w związku z zawarciem przez Muzeum porozumienia/ umowy o przyjęciu zabytków ujawnionych przez osobę/-y lub

podmiot/-y prawny/-e prowadzące poszukiwania z użyciem sprzętu elektronicznego.

13. W przypadku zabytków masowych nie są wymagane karty ewidencyjne. Materiał masowy powinien być zważony - wważeniu podlegają poszczególne pudła, o których mowa w ust. 5 zawierające materiał o określonych numerach inwentarza polowego. Należy sporządzić wykaz pudeł zawierający numer porządkowy, numery inwentarzowe i wagę, na podstawie którego następuje przejęcie zabytków w depozyt.
14. W przypadku mniejszej ilości materiału masowego (do trzech pudeł o maksymalnych wymiarach określonych w ust. 5 nie jest wymagane wważenie. Podstawą przejęcia zabytków będzie inwentarz zabytków masowych.
15. Materiał zabytkowy z badań archeologicznych przekazywany jest protokolarnie na podstawie (czyli po wydaniu i osiągnięciu ostateczności) decyzji właściwego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków o przekazaniu go w depozyt do Muzeum, po sprawdzeniu zgodności przekazywanych inwentarzy z faktycznym zasobem przyjmowanych w depozyt zabytków, które winno zostać dokonane w okresie krótszym niż 1 rok. Protokół przekazania podpisuje strona przekazująca, Dyrektor Muzeum, Główny Inwentaryzator, przedstawiciel Działu Archeologii oraz przedstawiciel właściwego Wojewódzkiego Urzędu Ochrony Zabytków. Protokół podpisany jest po uprzednim stwierdzeniu przez pracowników Działu Archeologii zgodności zapisów w inwentarzu dostarczonym przez wykonawcę badań lub WKZ ze stanem faktycznym. W przypadku stwierdzenia różnic, kierowany jest wniosek do właściwego WKZ o zmianę treści decyzji i uwzględnienie w wydanej nowej decyzji, stanu faktycznego.
16. Celem określenia w decyzji właściwego WKZ rzeczywistej ilości materiałów zabytkowych przyjmowanych przez Muzeum, istnieje możliwość ich uprzedniego przyjęcia do rozpoznania. Następuje to w trybie przyjęcia zabytków na przechowanie, a czynność ta znajduje odzwierciedlenie w osobnym protokole. Rozpoznanie winno nastąpić nie później niż w przeciągu roku od momentu przyjęcia zbioru zabytków przez Muzeum (por. § 5, pkt. 2 regulaminu). Decyzja właściwego WKZ jest wówczas wydawana po dokonaniu pełnej weryfikacji inwentarza ze stanem faktycznym. Po wydaniu i osiągnięciu ostateczności decyzji WKZ, w oparciu o inwentarz zweryfikowany przez Muzeum, następuje podpisanie protokołu przekazania w depozyt.
17. Przekazujący, z chwilą protokolarnego przekazania dokumentacji, zobowiązany jest do przeniesienia majątkowych praw autorskich lub udzielenia licencji i/lub upoważnienia do wykonywania autorskich praw osobistych do dokumentacji archeologicznej określonej w ust. 8. Wzór oświadczenia o przekazaniu praw autorskich stanowi **załącznik nr 5** do Regulaminu.
18. Muzeum przyjmuje próbki materiałów organicznych i nieorganicznych pochodzące z badań archeologicznych, zestawione w odrębnym inwentarzu. Nie są one traktowane jako zabytki archeologiczne i nie podlegają zapisom niniejszego Regulaminu.

19. W przypadku stwierdzenia niespełnienia wymienionych wyżej zasad przygotowania materiałów archeologicznych do przekazania, Muzeum zastrzega sobie prawo do sformułowania zaleceń uzupełnienia niezgodności, a w przypadku ich niezrealizowania – odmowy przyjęcia zabytków i poinformowania o tym fakcie właściwego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków.

§ 4

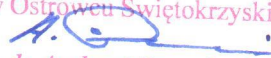
1. W sytuacji gdy do Muzeum dostarczony zostanie przypadkowo znaleziony przedmiot, co do którego istnieje przypuszczenie, iż jest on zabytkiem archeologicznym, Muzeum sporządza protokół przyjęcia zabytku do rozpoznania. W protokole zamieszczone są dane znalazcy, lokalizacja i okoliczności odkrycia, opis przedmiotu oraz sporządzona zostanie dokumentacja fotograficzna.
2. Jeśli dostarczony do Muzeum przedmiot zostanie rozpoznany jako zabytek archeologiczny, Muzeum niezwłocznie zawiadomi o tym fakcie właściwego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków, przekazując dokumentację dotyczącą znaleziska.
3. Po uzyskaniu decyzji właściwego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków o przekazaniu zabytku archeologicznego nabytego w ramach przekazania, o którym mowa w pkt.1 i 2, w depozyt lub na własność Muzeum, możliwe jest wpisanie zabytku do inwentarza Muzeum, księgi materiałów pomocniczych lub do księgi depozytów, zależnie od statusu zabytku.

§ 5

1. Muzeum może przyjmować na przechowanie za zgodą (pozytywną opinią) właściwego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków zabytki archeologiczne nieposiadające statusu muzealiów, pochodzące z tzw. zbiorów dawnych, pozamuzealnych lub kolekcji, w tym zbiory przekazywane przez upoważnione służby (wojsko, policja, służby celne), celem ich zdeponowania lub przyjęcia na własność Muzeum. Celem przyjmowania takich zbiorów jest zapewnienie im odpowiednich warunków i opieki do czasu sporządzenia dokumentacji opisowej i/lub inwentaryzacyjnej, która umożliwi przekazanie w formie depozytu lub na własność Muzeum, albo innej jednostce organizacyjnej. Celem przechowania może być również opracowanie naukowe takich zbiorów.
2. Zakłada się przechowywanie zbiorów niebędących depozytami lub własnością Muzeum przez okres nie dłuższy niż 1 rok. Okres ten w szczególnych przypadkach może być przedłużany za porozumieniem stron (oddającego na przechowanie i przechowującego). Sposób przygotowania zabytków do przyjęcia przez Muzeum jest każdorazowo uzgadniany indywidualnie pomiędzy stronami z udziałem WKZ.
3. Umowy dotyczące przechowywania zabytków mogą wiązać się z odpłatnością dokonywaną przez oddającego na przechowanie na rzecz Muzeum, zwłaszcza w przypadku późniejszego przekazania tych zabytków w depozyt innej jednostce organizacyjnej niż Muzeum.

§6

Niniejszy regulamin nie dotyczy zabytków archeologicznych przekazywanych do Muzeum w ramach umów zawieranych z podmiotami zewnętrznymi celem czasowej ekspozycji w Muzeum na wystawach czasowych i/lub stałych. Stosowne regulacje dla każdego przypadku takiej formy przekazywania zabytków określa strona przekazująca w porozumieniu z Głównym Inwentaryzatorem i Dyrektorem Muzeum z uwzględnieniem ew. stanowiska właściwego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków (por. Instrukcja ewidencjonowania, przechowywania i przenoszenia obiektów muzealnych w Muzeum Historyczno-Archeologicznym w Ostrowcu Świętokrzyskim.)

DYREKTOR
Muzeum Historyczno-Archeologicznego
w Ostrowcu Świętokrzyskim

dr Andrzej Przychodni